

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 10ης Σεπτεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση T-287/01,

Bioelettrica SpA, με έδρα την Πίζα (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον O. Fabe Dal Negro, δικηγόρο,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους H. Støvlbaek και R. Amorosi, επικουρούμενους από τον M. Moretto, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής-εναγομένης,

που έχει ως αντικείμενο αφενός μεν το αίτημα να αναγνωρισθεί η ακυρότητα και το παράνομον της υπαναχωρήσεως, την οποία κοινοποίησε η Επιτροπή στις 6 Σε-

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

πτεμβρίου 2001 στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, από τη σύμβαση ΒΜ 1007/94 IT/DE/UK/PO, της 12ης Δεκεμβρίου 1994, για την εκτέλεση του σχεδίου «Energy Farm: an IGCC plant for the production of electricity and heat through gasification of SRF biomass (Phase 1)», αφετέρου δε την αποκατάσταση εκ μέρους της Επιτροπής της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της συμπεριφοράς της Επιτροπής,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές,
γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

Κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2008/90 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την προώθηση των ενεργειακών τεχνολογιών για την Ευρώπη (Πρόγραμμα Thermie) (ΕΕ 1990, L 185, σ. 1), που έχει πλέον καταργηθεί, η Επιτροπή συνήψε, στις 20 Δεκεμβρίου 1994, με επτά εταιρίες, Enel SpA (στο εξής: Enel), Lurgi Energie und Umwelt GmbH, Lurgi Italiana SpA, Cooperativa Agricola «Le Rene»

(στο εξής: Le Rene), South Western Power Ltd (στο εξής: SWP), European Gas Turbines Ltd (στο εξής: EGT) και EDP Electricidade de Portugal SA (στο εξής: EDP), τη σύμβαση BM 1007/94 IT/DE/UK/PO (στο εξής: σύμβαση), για την εκτέλεση του σχεδίου «Energy Farm: an IGCC plant for the production of electricity and heat through gasification of SRF biomass (Phase I)» [Ενεργειακό αγρόκτημα: εγκατάσταση IGCC για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θέρμανσης μέσω αεριοποίησης βιομάζας SRF (Στάδιο I), στο εξής: σχέδιο]. Η Lurgi Energie und Umwelt GmbH και η Lurgi Italiana SpA — που έλαβε αργότερα την επωνυμία Lurgi SpA — ανήκουν στον όμιλο Lurgi, ο οποίος, κατά τον κρίσιμο χρόνο, περιλάμβανε επίσης τη Lurgi Envirotherm GmbH, την εταιρία MG Engineering Lurgi και τη Lurgi AG. Οι διάφορες εταιρίες αυτού του ομίλου που εμπλέκονται στο ιστορικό της παρούσας υποθέσεως αποκαλούνται εφεξής αδιακρίτως με την επωνυμία «Lurgi».

- 2 Αρχικά, η διάρκεια του σχεδίου ορίστηκε 48μηνη, από 1ης Ιανουαρίου 1995 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 (άρθρο 2, παράγραφος 1, της συμβάσεως). Το ολικό κόστος του σχεδίου εκτιμήθηκε σε 36 698 720 ECU (άρθρο 3, παράγραφος 1, της συμβάσεως). Στη χρηματοδοτική εισφορά της Επιτροπής ορίστηκε αρχικά ανώτατο όριο 10 197 229 ECU (άρθρο 3, παράγραφος 2, της συμβάσεως).
- 3 Κατά το άρθρο 9 της συμβάσεως, επ' αυτής εφαρμόζεται το ιταλικό δίκαιο.
- 4 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο f, των γενικών όρων που παρατίθενται στο παράρτημα Π της συμβάσεως, η Επιτροπή δύναται να προκαλέσει τη λύση της αν ένας αντισυμβαλλόμενος δεν αρχίζει τις εργασίες κατά την οριζόμενη στη σύμβαση ημερομηνία και αν αυτή αποκορούσει την πρόταση οποιασδήποτε άλλης ημερομηνίας ενάρξεως. Κατά την τελευταία περίοδο του άρθρου 8, παράγραφος 2, των εν λόγω γενικών όρων, στην περίπτωση αυτή, η υπαναχώρηση από τη σύμβαση πρέπει να κοινοποιηθεί στους αντισυμβαλλομένους εγγράφως με προθεσμία ενός μηνός, με απόδειξη παραλαβής ή με συστημένη επιστολή. Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, σε περίπτωση υπαναχώρησης από τη σύμβαση στηριζόμενη στο

άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο f, η Επιτροπή δύναται να αναζητήσει εν όλω ή εν μέρει τη χρηματοδοτική εισφορά, εντόκως από της εισπράξεως του ποσού, με το επιτόκιο το οποίο εφαρμόζει επί των πράξεων σε ECU το Ευρωπαϊκό Ταμείο Νομοματικής Συνεργασίας, αυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.

5 Κατά το άρθρο 12 των γενικών όρων, αποκλειστικώς αρμόδιο να αποφαινεται επί πάσας διαφοράς ανακύπτουσας από τη σύμβαση είναι το Δικαστήριο.

6 Στις 18 Ιουλίου 1995, η CISE SpA (στο εξής: CISE) — την οποία κατείχε κατά 99 % η Enel —, η Lurgi, η South Western Investments Ltd — την οποία κατείχε κατά 100 % η SWP —, η Energia Verde SpA — την οποία κατείχε κατά 62 % η Le Rene — και η EDP συνέστησαν την Bioelettrica SpA (στο εξής: Bioelettrica). Σύμφωνα με το άρθρο 5 του καταστατικού της, σκοπός της εταιρίας είναι η κατασκευή και εκμετάλλευση θερμοηλεκτρικού σταθμού στην Ιταλία, τροφοδοτούμενου από φυτική βιομάζα και στηριζόμενου στη χρήση ατμοσφαιρικού εξαερωτήρα υγρής βάσεως με συνδυασμένο κύκλο (IGCC).

7 Δυνάμει της υπ' αριθ. 1 τροποποίησεως της συμβάσεως, την οποία υπέγραψαν οι συμβαλλόμενοι τον Ιανουάριο 1996, η Bioelettrica έγινε συμβαλλόμενο μέρος και ανέλαβε καθήκοντα συντονίστριας του σχεδίου, τα οποία ασκούσε μέχρι τότε η Enel. Με την ίδια τροποποίηση, η EGT απεσύρθη από τη σύμβαση, διατηρώντας ωστόσο την ιδιότητα του «συνεργαζομένου εργολάβου». Δυνάμει της υπ' αριθ. 2 τροποποίησεως της συμβάσεως, την οποία υπέγραψαν οι συμβαλλόμενοι μεταξύ Οκτωβρίου 1996 και Δεκεμβρίου 1998, η SWP απεσύρθη από τη σύμβαση, τα δε δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της ανεδέχθησαν τα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη. Κατά την υπ' αριθ. 3 τροποποίηση της συμβάσεως, την οποία υπέγραψαν οι συμβαλλόμενοι μεταξύ Μαρτίου και Ιουνίου 1997, η Bioelettrica, ως συντονίστρια του σχεδίου, κατέστη υπεύθυνη για τη διαχείριση των πραγματοποιούμενων από την Επιτροπή πληρωμών, συμπεριλαμβανομένης και της καταβαλλομένης σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της συμβάσεως προκαταβολής.

- 8 Στις 30 Μαΐου 1997, συνήφθη σύμβαση ύψους 35 δισεκατ. ιταλικών λιρών (ITL) μεταξύ της Bioelettrica, ως αναθέτουσας, και της Lurgi, ως αναδόχου, για την ανάθεση στην τελευταία των εργασιών σχεδιασμού, εκτελέσεως, εγκαταστάσεως και δοκιμής μιας νησίδας εξαερώσεως χρησιμεύουσας για τον θερμοηλεκτρικό σταθμό που περιγράφεται στην ανωτέρω σκέψη 6 (στο εξής: σύμβαση της 30ής Μαΐου 1997). Κατά το σημείο 1.1 των συνημμένων στη σύμβαση αυτή ειδικών όρων, οι εργασίες έπρεπε να εκτελεσθούν εντός 30 μηνών.
- 9 Με την υπ' αριθ. 4 τροποποίηση της συμβάσεως, την οποία υπέγραψαν οι συμβαλλόμενοι μεταξύ Ιανουαρίου και Δεκεμβρίου 1998, το ανώτατο όριο χρηματοδοτικής εισφοράς της Επιτροπής αυξήθηκε σε 10 897 229 ECU. Αυτό ακολούθως αυξήθηκε σε 11 897 229 ECU, με την τροποποίηση υπ' αριθ. 5 της συμβάσεως, την οποία υπέγραψαν οι συμβαλλόμενοι τον Δεκέμβριο του 1998.
- 10 Με τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999, η Lurgi γνωστοποίησε στην Bioelettrica ότι έκρινε αναγκαίο να επέλθουν τροποποιήσεις στις τεχνικές προδιαγραφές που περιέχονταν στη σύμβαση της 30ής Μαΐου 1997, ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της νησίδας εξαερώσεως. Προσέθεσε ότι οι τροποποιήσεις αυτές, τις οποίες εξέθετε αναλυτικά στο τηλετύπημα, θα επέφεραν αναπόφευκτα αύξηση του κόστους εκτελέσεως του σχεδίου.
- 11 Κατόπιν ανταλλαγής αλληλογραφίας μεταξύ Lurgi και Bioelettrica, που σκοπό είχε να παράσχει στην τελευταία τα αναγκαία στοιχεία για να αντιληφθεί την ανάγκη των προτεινομένων τεχνικών τροποποιήσεων, η Lurgi και η Bioelettrica υπέγραψαν, στις 16 Σεπτεμβρίου 1999, πρωτόκολλο συμφωνίας, που όριζε τις βασικές τροποποιήσεις που έπρεπε να επέλθουν στη νησίδα εξαερώσεως και προέβλεπε ότι η αμοιβή της Lurgi για την εκτέλεση αυτού του σχεδίου θα ανερχόταν σε 46 300 000 000 ITL.
- 12 Με επιστολή της 23ης Δεκεμβρίου 1999, η Bioelettrica, επικαλούμενη στο πρωτόκολλο συμφωνίας που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη, γνωστοποίησε στη Lurgi ότι οι οριζόμενες στο εν λόγω πρωτόκολλο προθεσμίες προς εκτέλεση των

συμπεφωνημένων ενεργειών, και ιδίως προς σύναψη συμφωνίας τροποποιώντας τη σύμβαση της 30ής Μαΐου 1997 και την εκ μέρους της Lurgi προσκόμιση τραπεζικών εγγράφων σχετικών με την αύξηση του κόστους των εργασιών, είχαν παρέλθει χωρίς να έχει συντελεστεί καμία από τις ενέργειες αυτές. Πρότεινε να συμφωνήσουν επειγόντως οι συμβαλλόμενοι επί του περιεχομένου των τροποποιήσεων που έπρεπε να επέλθουν στην εν λόγω σύμβαση και να προσκομίσει η Lurgi τα προαναφερόμενα τραπεζικά έγγραφα.

- 13 Στις 5 Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή απηύθυνε στη Bioelettrica επιστολή, με την οποία της γνωστοποιούσε ότι δεχόταν την παράταση του χρόνου εκτέλεσως του σχεδίου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003.
- 14 Απαντώντας στην από 21 Απριλίου 2000 αίτηση της Bioelettrica να της δοθούν στοιχεία που να της επιτρέπουν να επανεκτιμήσει τις τεχνικές τροποποιήσεις τις οποίες πρότεινε, η Lurgi εξέθεσε, με την από 5 Μαΐου 2000 επιστολή της προς τη Bioelettrica, ότι έκρινε παρωχημένη την τεχνολογία που περιγραφόταν στη σύμβαση της 30ής Μαΐου 1997. Γνωστοποίησε επίσης ότι, εν αναμονή διευκρινίσεως του ζητήματος αυτού, είχε αποφασίσει να αναστείλει την εκτέλεση των εργασιών.
- 15 Με συνοδευτική επιστολή της 23ης Μαΐου 2000, η Lurgi απηύθυνε στη Bioelettrica νέα λεπτομερή κατάσταση των τεχνικών τροποποιήσεων που έκρινε αναγκαίες και ανέφερε ότι οι τροποποιήσεις αυτές θα επέφεραν συνολική αύξηση του κόστους των εργασιών κατά 27 563 099 γερμανικά μάρκα (DEM).
- 16 Με την από 6 Ιουνίου 2000 επιστολή της στη Lurgi, η Bioelettrica απέκρουσε τα όσα αξίωνε αυτή με την εκτιθέμενη στην προηγούμενη σκέψη επιστολή της, δηλώνοντας πάντως ότι ήταν διατεθειμένη να ενεργήσει σύμφωνα με τις τροποποιήσεις που οριζόνταν στο πρωτόκολλο συμφωνίας που υπεγράφη τον Σεπτέμβριο του 1999. Προσέθετε ότι, αν αυτό απέβαινε αδύνατο, θα αναγκαζόταν να επανέλθει στους όρους της συμβάσεως της 30ής Μαΐου 1997.

- 17 Στις 27 Ιουνίου 2000, η Bioelettrica έγραψε στον κ. Millich, της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) Ενέργειας και Μεταφορών της Επιτροπής, για να τον ενημερώσει για τις εξελίξεις που είχαν μεσολαβήσει από το 1999 και μετά και για τις δυσχέρειες που συνδέονταν με τα αιτήματα της Lurgi, καθώς και για την πρόθεσή της να καλέσει την τελευταία να επαναλάβει τις δραστηριότητές της εντός δεκαπενθημέρου.
- 18 Με την από 28 Ιουνίου 2000 επιστολή της προς τη Lurgi, η Bioelettrica υποστήριξε ότι κακώς αυτή ανέστειλε την εκτέλεση των εργασιών της και την κάλεσε να τις επαναλάβει και να προσκομίσει σχέδιο εκτελέσεώς τους εντός δεκαπενθημέρου.
- 19 Στις 24 Ιουλίου 2000, έγινε στις Βρυξέλλες συνεδρίαση μεταξύ εκπροσώπων της Επιτροπής και της Bioelettrica.
- 20 Με την από 14 Σεπτεμβρίου 2000 επιστολή του, ο κ. Millich ζήτησε από τη Lurgi λεπτομερείς εξηγήσεις επί των διαφόρων τεχνικών τροποποιήσεων τις οποίες συνιστούσε και επί τους κόστους τους.
- 21 Εν όψει των στοιχείων που του προσκόμισε στις 14 Νοεμβρίου 2000 η Bioelettrica επί της καταστάσεως των αιτημάτων της Lurgi και κατόπιν συσκέψεως που έγινε στις Βρυξέλλες στις 18 και 19 Δεκεμβρίου 2000 μεταξύ εκπροσώπων της Επιτροπής και της Bioelettrica, ο κ. Hanreich, της ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών, με επιστολή της 4ης Ιανουαρίου 2001, την οποία απηύθυνε στις Bioelettrica, Enel, Lurgi, EDP και La Rene, εξέφρασε τις ανησυχίες των υπηρεσιών της ως προς το οικονομικώς εφικτόν της τεχνολογίας που συνιστούσε η Lurgi. Άφησε στους αποδέκτες της επιστολής του προθεσμία μέχρι τις 9 Φεβρουαρίου 2001, για να του δικαιολογήσουν γιατί οι τεχνολογικές λύσεις τις οποίες προέβαλλε η Lurgi ήσαν ικανές να επιφέρουν αποτελέσματα εντός αποδεκτής προθεσμίας. Ως εναλλακτική λύση, τους πρότεινε να υποβάλουν στην κρίση της Επιτροπής μια άλλη τεχνική λύση, στηριζόμενη σε μια νέα

τεχνολογία, συμβατή με τους όρους της συμβάσεως, τονίζοντας πάντως ότι η Επιτροπή δεν θα επέτρεπε καμμία παράταση της διάρκειάς της. Τους προειδοποίησε ότι, αν δεν έδιναν ικανοποιητική απάντηση, η Επιτροπή θα υπαναχωρούσε από τη σύμβαση.

- 22 Με την από 6 Φεβρουαρίου 2001 επιστολή προς τη Bioelettrica, ο κ. Hanreich γνωστοποίησε ότι η Επιτροπή δεχόταν την παράταση της προθεσμίας απαντήσεως, που αναφέρεται στην προηγούμενη σκέψη, μέχρι τις 9 Μαρτίου 2001.
- 23 Στις 28 Φεβρουαρίου 2001, έγινε στην Πίζα σύσκεψη μεταξύ των εκπροσώπων των συμβαλλομένων επιχειρήσεων, με σκοπό να αναζητηθούν τρόποι μείωσης του κόστους των εργασιών για τη νησίδα εξαερώσεως. Κατά τη σύσκεψη αυτή, η Lurgi δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι διετίθετο πάντα να εκτελέσει τις εργασίες αυτές και ότι τα ανακύψαντα προβλήματα ήταν οικονομικής και όχι τεχνικής φύσεως.
- 24 Με την από 9 Μαρτίου 2001 επιστολή της, η Bioelettrica ενημέρωσε την Επιτροπή για το περιεχόμενο της αναφερομένης στην προηγούμενη σκέψη συσκέψεως. Έλεγε ότι, εφόσον ανέμενε πληροφορίες από τη Lurgi, αδυνατούσε να δώσει στην Επιτροπή τις αιτούμενες δικαιολογίες πριν από τις 16 Μαρτίου 2001. Γνωστοποιούσε ότι, παράλληλα προς τις διαπραγματεύσεις με τη Lurgi, εξέταζε το εφικτόν και άλλων τεχνικών λύσεων. Ενημέρωνε επίσης την Επιτροπή για τη σύνθεση των μετόχων της και το διοικητικό της συμβούλιο.
- 25 Με την από 16 Μαρτίου 2001 επιστολή της, η Lurgi γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι διετίθετο να συνεχίσει τις εργασίες. Προσέθεσε όμως ότι, κατόπιν της από 5 Μαρτίου 2001 επιστολής της Bioelettrica, που αμφισβητούσε το περιεχόμενο της συμφωνίας που είχε επιτευχθεί κατά τη σύσκεψη της Πίζας, δεν ήταν σε θέση να συνεχίσει τις δραστηριότητές της. Ζητούσε, κατά συνέπεια, να επέμβει η Επιτροπή για να καταστήσει δυνατή τη συνέχισή του σχεδίου.

- 26 Μετά από αλληπάλληλες σχλήσεις εκ μέρους της Bioelettrica και της Enel προς τη Lurgi, η Bioelettrica γνωστοποίησε, με επιστολή της 13ης Απριλίου 2001, στη Lurgi ότι, επειδή ακόμη δεν είχε λάβει τα τεχνικά στοιχεία που είχε ζητήσει και δεδομένου ότι η Lurgi είχε αναστείλει κάθε δραστηριότητα σχετική με το σχέδιο από έτους σχεδόν, αποφάσισε να λύσει τη σύμβαση της 30ης Μαΐου 1997.
- 27 Με την από 24 Απριλίου 2001 επιστολή της προς τη Lurgi, η Bioelettrica επιβεβαίωσε την αναφερόμενη στην προηγούμενη σκέψη απόφασή της.
- 28 Με σημειώμά της με ημερομηνία 20 Απριλίου 2001, η Bioelettrica συνόψισε, για την Επιτροπή, τις εξελίξεις που είχαν επέλθει από της συνάψεως του πρωτοκόλλου συμφωνίας που αναφέρεται στην ανωτέρω σκέψη 11. Παρουσίαζε σειρά εναλλακτικών λύσεων και ανέφερε ότι η προτεινόμενη από τη φινλανδική εταιρία Carbona της φαινόταν ως η καταλληλότερη. Γνωστοποιούσε ότι, αν συμφωνούσε προς τούτο η Επιτροπή, διετίθετο να έλθει σε διαπραγματεύσεις με την Carbona.
- 29 Με επιστολή της 24ης Μαΐου 2001, η Bioelettrica γνωστοποίησε στην Επιτροπή σειρά σημαντικών αποφάσεων που είχε λάβει σχετικά με το σχέδιο το διοικητικό της συμβούλιο.
- 30 Με τηλεομοιοτυπία που απηύθυνε στις 28 Μαΐου 2001 στη Bioelettrica, ο κ. Millich, απαντώντας στην αναφερόμενη στην προηγούμενη σκέψη επιστολή της Bioelettrica, τόνιζε δεν είχε σημειωθεί καμία ουσιαστική πρόοδος στην εκτέλεση της συμβάσεως. Δήλωνε πάντως ότι η Επιτροπή ήταν διατεθειμένη να συζητήσει με τη Bioelettrica τις τελευταίες εξελίξεις.
- 31 Τον Αύγουστο 2001, η Bioelettrica απηύθυνε στην Επιτροπή την ενδέκατη ενδιάμεση τεχνική έκθεση σχετικά με τη σύμβαση, που κάλυπτε την περίοδο μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2000 και 30ής Ιουνίου 2001. Στην έκθεση αυτή παρουσιάζονταν οι

εναλλακτικές λύσεις που υπήρχαν για την κατασκευή της νησίδας εξαερώσεως, και ιδίως η υποβληθείσα από την Carbona, την οποία η Bioelettrica έκρινε ως την καταλληλότερη. Η Bioelettrica γνωστοποιούσε ότι η σύναψη συμβάσεως αναθέσεως με την Carbona προβλεπόταν για τον Οκτώβριο 2001 και ότι το σχέδιο θα υλοποιείτο πριν παρέλθει η προθεσμία που αναφέρεται στην ανωτέρω σκέψη 13.

- 32 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2001, ο κ. Hanreich, της ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών, απή-
θυνε στην Bioelettrica επιστολή (στο εξής: επιστολή της 6ης Σεπτεμβρίου 2001),
έχουσα ως εξής:

«Κατόπιν των από 4 Ιανουαρίου 2001 [...] και 6 Φεβρουαρίου 2001 [...] επιστολών μου, και βάσει των πληροφοριών που περιέχονται στην επιστολή του κ. Fratti [...] και στην ενδέκατη τεχνική έκθεση την οποία υπέβαλε στις 16 Αυγούστου 2001 η Bioelettrica, οι υπηρεσίες μου κατέληξαν ότι είναι αδύνατη η υλοποίηση του προγράμματος εργασίας σχετικά με το σχέδιο εντός της προβλεπομένης στη σύμβαση προθεσμίας.

Η Επιτροπή αποφάσισε, κατά συνέπεια, να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος [2], στοιχείο f, των γενικών όρων που παρατίθενται στο παράρτημα II αυτής. Η Επιτροπή αποφάσισε επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος [4], των εν λόγω γενικών όρων, να ζητήσει την επιστροφή του συνόλου της χρηματικής της συνεισφοράς, εντόκως από της λήψεως των καταβληθέντων ποσών.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα έλθουν σε επαφή μαζί σας για να σας δώσουν οδηγίες σχετικά με το ποσό και τη διαδικασία επιστροφής.

Σας παρακαλώ, υπό την ιδιότητά σας ως συντονίστριας, να ενημερώσετε όλους τους συμβαλλομένους για το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής.»

- 33 Η Bioelettrica διαβίβασε την από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή στους λοιπούς συμβαλλομένους.
- 34 Με την από 18 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της προς την Επιτροπή, η Bioelettrica αμφισβήτησε το βάσιμον της απόφασης της τελευταίας να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση. Ισχυρίστηκε ότι ένα μέρος των σχετικών με το σχέδιο εργασιών είχε υλοποιηθεί και ότι η μη εκτέλεση των υπολειπομένων εργασιών οφειλόταν στην εκ μέρους της Lurgi αθέτηση των συμβατικών της υποχρεώσεων. Υπενθύμισε το χρονοδιάγραμμα εργασιών που οριζόταν με την ενδέκατη ενδιάμεση τεχνική έκθεση και διαβεβαίωσε πως ήταν πεπεισμένη ότι μπορούσε να περατώσει τις εργασίες μέχρι τον Δεκέμβριο του 2003. Ζήτησε από την Επιτροπή να αναθεωρήσει την απόφασή της περί υπαναχωρήσεως και να οργανώσει σύσκεψη με σκοπό την ανεύρεση λύσεως της διαφοράς.
- 35 Με την από 10 Οκτωβρίου 2001 επιστολή της προς την Επιτροπή, η Bioelettrica επανέλαβε το αίτημά της για τη διοργάνωση συσκέψεως με την Επιτροπή.
- 36 Στις 8 Νοεμβρίου 2001, απήρθυνε στην Επιτροπή επιστολή, με περιεχόμενο όμοιο με το της από 18 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολής της. Αυθημερόν, απέστειλε αντίγραφο των δύο ανωτέρω επιστολών, της από 6 Σεπτεμβρίου 2001 και της από 10 Οκτωβρίου 2001 επιστολής της σε σειρά υπευθύνων της Επιτροπής και της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ιταλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να τους κινήσει το ενδιαφέρον επί της υποθέσεως αυτής.

Διαδικασία

- 37 Σ' αυτό το πλαίσιο, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Νοεμβρίου 2001, η Bioelettrica (στο εξής: προσφεύγουσα) άσκησε την υπό κριση προσφυγή-αγωγή, βάσει του άρθρου 238 ΕΚ.

- 38 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Μαρτίου 2002, η Επιτροπή υπέβαλε αίτηση περί καταργήσεως της δίκης βάσει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 39 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Μαρτίου 2002, η προσφεύγουσα διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος της καταργήσεως της δίκης.

Αιτήματα των διαδίκων

- 40 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
  - να αναγνωρίσει ότι η περιεχόμενη στην από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή υπαναχώρηση από τη σύμβαση είναι άκυρη και ότι, συνεπώς, η σύμβαση παραμένει εν ισχύ και παράγει τα αποτελέσματά της·
  - να αναγνωρίσει ότι η υπαναχώρηση από τη σύμβαση είναι παράνομη έναντι της προσφεύγουσας και ότι, συνεπώς, η σύμβαση παραμένει εν ισχύ και παράγει τα αποτελέσματά της·
  - να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό που θα προσδιοριστεί κατά τη δίκη, προς αποκατάσταση των ζημιών που αυτή υπέστη·

- να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα δεν υποχρεούται να προβεί σε καμία επιστροφή προς την Κοινότητα·

  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 41 Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης τη διεξαγωγή αποδείξεων, συνιστάμενη στην εξέταση μαρτύρων.
- 42 Με την αίτησή της περί καταργήσεως της δίκης, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να αναγνωρίσει ότι η προσφυγή είναι άνευ αντικειμένου και ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί·

  - να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα.
- 43 Με τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος της καταργήσεως της δίκης, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

- να κρίνει αποδεδειγμένο και να διαπιστώσει ότι η ανάκληση της υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση που συνδέεται με την από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή επήλθε το πρώτον με την κατάθεση του υπομνήματος της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 2002·
- να κρίνει αποδεδειγμένη και να διαπιστώσει τη δικαιοπρακτική ευθύνη της Επιτροπής και, κατά συνέπεια, να την υποχρεώσει να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό που θα προσδιοριστεί κατά τη δίκη, προς αποκατάσταση των ζημιών που αυτή υπέστη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- να διατάξει τη διεξαγωγή των περιγραφομένων στο δικόγραφο της προσφυγής αποδείξεων.

Επί του αιτήματος της καταργήσεως της δίκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

44 Η Επιτροπή εκθέτει ότι, μετά την από 18 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της προσφεύγουσας, που αναφέρεται στην ανωτέρω σκέψη 34, της απηύθυνε, στις 20 Νοεμβρίου 2001, επιστολή (στο εξής: επιστολή της 20ής Νοεμβρίου 2001), με την οποία την ενημέρωνε ότι είχε αποφασίσει να της χορηγήσει προθεσμία 30 ημερών, για να της δώσει την ευκαιρία να διευκρινίσει πόσος χρόνος απαιτούνταν για να συνάψει σύμβαση αναθέσεως με την Carbona. Ζητούσε άλλωστε από την προσφεύγουσα να εξηγήσει λεπτομερώς πώς ήταν εφικτή η υλοποίηση, μέχρι τα τέλη 2002, των δια-

φόρων φάσεων (κατασκευή, συναρμολόγηση, εγκατάσταση, θέση σε λειτουργία) που προηγούνται της φάσεως ελέγχου. Διευκρίνισε ότι, υπό το πρίσμα των στοιχείων που θα της παρείχε η προσφεύγουσα, θα μπορούσε να αναθεωρήσει τη θέση της. Πριν, όμως, λάβει την ανωτέρω επιστολή της Επιτροπής η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

45 Απαντώντας στην από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολή, η προσφεύγουσα ανέφερε, σε επιστολή την οποία απηύθυνε στην Επιτροπή στις 19 Δεκεμβρίου 2001, ότι, σύμφωνα με την ενδέκατη τεχνική έκθεση, η πλήρης εκτέλεση του συστήματος εξαερώσεως που πρότεινε η Carbona θα απαιτούσε 27 μήνες από της συνάψεως της συμβάσεως αναθέσεως, που αρχικά προβλεπόταν για τα τέλη Σεπτεμβρίου 2001. Προσέθεσε, όμως, ότι, κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, είχε διακόψει τις διαπραγματεύσεις με την Carbona και ότι καμμία σύμβαση δεν είχε συναφθεί με την τελευταία, οπότε οι αναφερόμενες στην ανωτέρω έκθεση προθεσμίες δεν μπορούσαν πλέον να τηρηθούν. Και ναι μεν συμμεριζόταν την άποψη της Επιτροπής ότι η φάση ελέγχου δεν μπορούσε πλέον να υλοποιηθεί εντός των προθεσμιών, τόνιζε όμως τον δευτερεύοντα χαρακτήρα της φάσεως αυτής. Η Επιτροπή αναφέρει ότι δεν έχει λάβει ακόμη θέση επί της απαντήσεως που της έδωσε με την από 19 Δεκεμβρίου 2001 επιστολή της η προσφεύγουσα.

46 Η Επιτροπή διατείνεται ότι, εφόσον παρέσχε στην προσφεύγουσα, με την από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολή της, τη δυνατότητα να αποδείξει το εφικτόν της υλοποιήσεως του σχεδίου σύμφωνα με τους όρους και το χρονοδιάγραμμα που ορίζονται στη σύμβαση, ανείρεσε τα αποτελέσματα της υπαναχωρήσεως που περιεχόταν στην από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της. Επομένως, η σύμβαση εξακολουθεί να ισχύει.

47 Η Επιτροπή καταλήγει ότι, κατόπιν της από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολής της, η προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου και ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 48 Η προσφεύγουσα αποκρίνεται ότι η από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολή αποκλείεται να ερμηνευθεί ως ανάκληση της υπαναχωρήσεως που περιεχόταν στην από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή. Εφόσον η υπαναχώρηση είχε διατυπωθεί από την Επιτροπή κατά τρόπο σαφή και μονοσήμαντο με την από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της, το ίδιο σαφές και μονοσήμαντη έπρεπε, κατά την προσφεύγουσα, να είναι και η ανάκληση της υπαναχωρήσεως αυτής. Επειδή δε η Επιτροπή ουδέποτε διευκρίνισε στην προσφεύγουσα το νόημα της από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολής της πριν καταθέσει, την 1η Μαρτίου 2002, το υπόμνημα της αιτήσεώς της περί καταργήσεως της δίκης, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η εν λόγω ανάκληση επήλθε το πρώτον με την κατάθεση του υπομνήματος αυτού, με το οποίο η Επιτροπή εξέφραξε σαφώς τη βούλησή της.
- 49 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι έλαβε γνώση της από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολής πριν ασκήσει την προσφυγή της, όπως προκύπτει από τις μνείες που περιέχονται στα τηλετυπήματα που αφορούν αφενός μεν την αποστολή του δικογράφου της προσφυγής της στο Πρωτοδικείο, αφετέρου δε την αποστολή της εν λόγω επιστολής από την Επιτροπή. Η εν λόγω επιστολή όμως επιβεβαίωνε την κοινοποιηθείσα στις 6 Σεπτεμβρίου 2001 υπαναχώρηση, οπότε η προσφεύγουσα ήταν αναγκασμένη, για να μη χάσει την προθεσμία, να ασκήσει την προσφυγή της από της λήψεως αυτής της επιστολής.
- 50 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, αν η ανάκληση της υπαναχωρήσεως, την οποία επικαλείται η Επιτροπή με το υπόμνημά της της 1ης Μαρτίου 2002, καθιστά άνευ αντικειμένου τα αιτήματά της περί διαπιστώσεως της ακυρότητας και του παρανόμου της υπαναχωρήσεως, η προσφυγή της δεν παύει να περιλαμβάνει και αίτημα αναγνώρισεως της δικαιοπρακτικής ευθύνης της Επιτροπής και αποκαταστάσεως υπ' αυτής της ζημίας λόγω μη εκτελέσεως της συμβάσεως ως εκ της επελθούσας στις 6 Σεπτεμβρίου 2001 υπαναχωρήσεως. Η ανάκληση δεν αίρει τη ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της υπαναχωρήσεως. Αντιθέτως, η ζημία επιδεινώνεται διαρκώς, λόγω της αβεβαιότητας την οποία διατήρησε η Επιτροπή με την από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολή της, με τη μη αντίδρασή της στα αιτήματα της προσφεύγουσας να διοργανώσει συνάντηση με αυτήν και με τη μη απάντησή της στην επιστολή της προσφεύγουσας της 19ης Δεκεμβρίου 2001 αν ήθελε να συνεχιστεί ή όχι η εκτέλεση της συμβάσεως. Η προσφεύγουσα θεωρεί, επομένως, ότι το αντικείμενο της διαφοράς δεν εξέλιπε και ότι δεν πρέπει να καταργηθεί η δίκη.

- 51 Προσθέτει ότι οι αιτιάσεις της σχετικά με την ευθύνη της Επιτροπής λόγω της μετά την άσκηση της προσφυγής συμπεριφοράς της πρέπει να κριθούν παραδεκτές, καθ' όσον συνιστούν προέκταση του αιτήματός της αποζημίωσης λόγω δικαιοπρακτικής ευθύνης της Επιτροπής, το οποίο διατύπωσε με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1983, 306/81, Βέρρος κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 1755· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1997, T-106/95, FFSA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-229, και της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle Industry κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991). Αν οι αιτιάσεις αυτές ήθελαν κριθεί ως συνιστώσες νέο ισχυρισμό, θα έπρεπε ο ισχυρισμός αυτός να κριθεί παραδεκτός, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, καθ' όσον στηρίζεται σε πραγματικό στοιχείο που ανέκυψε κατά τη διαδικασία, ήτοι τη φερόμενη ανάκληση της υπαναχωρήσεως, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή με το υπόμνημά της της 1ης Μαρτίου 2002, περί ανακλήσεως της υπαναχωρήσεως. Άπαξ το δικόγραφο της προσφυγής προσδιορίζει, κατά την προσφεύγουσα, τα διάφορα στοιχεία που στοιχειοθετούν τη δικαιοπρακτική ευθύνη της Επιτροπής, τα αιτήματά της δεν μεταβάλλονται, αλλ' απλώς διευκρινίζονται ανάλογα με τη συμπεριφορά την οποία εξεδήλωσε η Επιτροπή μετά την κατάθεση της προσφυγής (βλ., στην ίδια κατεύθυνση, απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 1982, 14/81, Alpha Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 749).
- 52 Η προσφεύγουσα, αφού ως προς την προ της καταθέσεως της προσφυγής συμπεριφορά της Επιτροπής παραπέμπει στα όσα ανέπτυξε με το δικόγραφο της προσφυγής της, όσον αφορά την μετά την κατάθεση της προσφυγής συμπεριφορά της Επιτροπής βάλλει κατά της αδράνειας που επέδειξε αυτή, παρά τα επανειλημμένα αιτήματά της να ανακαλέσει την υπαναχώρηση και να διοργανωθεί με τις υπηρεσίες της Επιτροπής σύσκεψη σχετικά με την παρούσα υπόθεση. Λόγω της αδράνειας της Επιτροπής και της αβεβαιότητας την οποία δημιούργησε σχετικά με την τύχη της συμβάσεως, η προσφεύγουσα αναγκάστηκε να αναστείλει κάθε δραστηριότητα, και ειδικότερα τις διαπραγματεύσεις της με την Carbona. Περαιτέρω, με τη διφορούμενη στάση της, η Επιτροπή εμπόδισε — και εξακολούθει να εμποδίζει — την προσφεύγουσα να εκτελέσει τη σύμβαση εντός των προβλεπομένων προθεσμών, οπότε η καθυστέρηση της εκτελέσεως της συμβάσεως πρέπει να καταλογιστεί στην Επιτροπή. Για όλους αυτούς τους λόγους, η Επιτροπή παραβίασε εν προκειμένω την αρχή της καλόπιστης εκτελέσεως των συμβάσεων, την οποία καθιερώνει τόσο το άρθρο 1375 του *codice civile* (ιταλικού Αστικού Κώδικα), όσο και η ιταλική νομολογία και θεωρία του δικαίου.
- 53 Ως προς τη ζημία, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αυτή προκλήθηκε από την αδράνεια της Επιτροπής τόσο πριν όσο και μετά την άσκηση της προσφυγής, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποκαταστάθηκε με την ανάκληση της υπαναχωρήσεως

από τη σύμβαση. Λόγω της παρατεταμένης αβεβαιότητας και της καθυστέρησης που οφείλονται στην αδράνεια της Επιτροπής, η προσφεύγουσα αδυνατεί ν' αποτιμήσει τη μέχρι τώρα ζημία της με ακρίβεια. Χωρίς να αποκλείει ότι η καθυστέρηση της εκτέλεσης του σχεδίου μπορεί παραταθεί τόσο ώστε να καταφέρει οριστικό πλήγμα στο εφικτόν του εν λόγω σχεδίου, τονίζει την έκταση της ζημίας που θα της προξενούσε η συνολική του αποτυχία. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ζητεί, αναφερόμενη στο άρθρο 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, να παραπεμφθεί η αποτίμηση της ζημίας σε μεταγενέστερη δίκη, χωριστή από εκείνη που θα κρίνει το παράνομον της συμπεριφοράς εν προκειμένω της Επιτροπής.

- 54 Ως προς τα δικαστικά έξοδα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αυτά πρέπει να βαρύνουν, στο σύνολό τους, την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας και της νομολογίας του Δικαστηρίου, κατά την οποία ακόμη και ο νικήσας διάδικος μπορεί να καταδικαστεί να καταβάλει στον αντίδικο τα δικαστικά έξοδα μιας διαδικασίας την οποία προκάλεσε με τη συμπεριφορά του (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1981, 125/80, Arning κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2539). Υφίσταται άλλωστε εν προκειμένω το αίτημα να αναγνωριστεί η δικαιοπρακτική ευθύνη της Επιτροπής και να υποχρεωθεί αυτή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 55 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, πρώτον, ότι η από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολή, την οποία απηύθυνε ο κ. Hanreich στην προσφεύγουσα και την οποία επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη του αιτήματός της περί καταργήσεως της δίκης, έχει ως εξής:

«Αγαπητέ κ. Caloni,

Σας ευχαριστώ για τις από 18 Σεπτεμβρίου και 8 Νοεμβρίου 2001 επιστολές σας.

Με τις επιστολές αυτές ισχυρίζεσθε ότι η Bioelettrica είναι σε θέση να εκτελέσει τη σύμβαση τηρώντας τους τιθέμενους σ' αυτήν όρους.

Οι τεχνικές μου υπηρεσίες είναι της άποψης ότι είναι πρακτικώς αδύνατον να εκτελεσθεί η σύμβαση σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές του παραρτήματος I, που επιγράφεται "Τεχνικό παράρτημα". Γι' αυτόν άλλωστε τον λόγο η Επιτροπή δεν δέχθηκε την 11η τεχνική έκθεση, θέση την οποία διατύπωσε με την από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της Επιτροπής.

Αυτή είναι και παραμένει η εκτίμησή μας μετά τα επιχειρήματα τα οποία προβάλατε με τις ανωτέρω επιστολές σας. Πάντως, θα ήθελα να σας ζητήσω να μας αποστείλετε, εντός 30 ημερών από της λήψεως της παρούσας επιστολής, σαφή απάντηση στα τιθέμενα κατωτέρω ζητήματα.

1. Στις 27 Ιουλίου 2001, όταν απεστάλη η 11η τεχνική έκθεση, δεν είχε συναφθεί ακόμη σύμβαση με την Carbona. Σας παρακαλώ να διευκρινίσετε πόσος χρόνος απαιτείται για να συνάψετε μια τέτοια σύμβαση και να μας γνωστοποιήσετε ότι η Carbona δεσμεύεται να συνάψει τη σύμβαση αυτή εντός της προθεσμίας που εσείς θα θεωρήσετε εφικτή.

2. Η σύμβαση υπεγράφη στις 22 Δεκεμβρίου 1994 και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2003. Αφού η αρχική ημερομηνία λήξεως παρετάθη από τις 31 Δεκεμβρίου 1998 στις 31 Δεκεμβρίου 2003, οι υπηρεσίες μας σας γνωστοποίησαν επανειλημμένα ότι η Επιτροπή δεν αποδεχόταν περαιτέρω παράταση της διάρκειας της συμβάσεως. Η σύμβαση αυτή προβλέπει ένα 12μηνο στάδιο monitoring, πράγμα που συνεπάγεται ότι η κατασκευή, συναρμολόγηση και θέση του εργοστασίου σε λειτουργία πρέπει να περατωθούν στις 31 Δεκεμβρίου 2002. Σας παρακαλώ να προσκομίσετε στην Επιτροπή λεπτομερείς εξηγήσεις και δικαιολογητικά που να δείχνουν ότι αυτό είναι εφικτό. Σας παρακαλώ επίσης να μας απευθύνετε επιβεβαίωση της Carbona και των λοιπών συμβαλλομένων για την προθεσμία που απαιτείται προς εκτέλεση των εργασιών τους.

Με βάση την απάντησή σας και τα επιχειρήματα που θα προβάλετε, η Επιτροπή ενδέχεται να αναθεωρήσει τη θέση της.

[...]

56 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την παρατιθέμενη στην προηγούμενη σκέψη επιστολή, η Επιτροπή εμμένει στη θέση της, την οποία είχε διατυπώσει με την από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της, δηλαδή την απόφασή της να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, εν όψει των συμπερασμάτων των τεχνικών της υπηρεσιών ότι η εκτέλεση του σχεδίου σύμφωνα με τα οριζόμενα στην εν λόγω σύμβαση ήταν πρακτικώς αδύνατη, και δηλώνει ότι ενδεχόμενη επανεξέταση της θέσεώς της αυτής θα εξαρτηθεί από τα στοιχεία που θα προσκομίσει η προσφεύγουσα σε απάντηση του αιτήματός της για παροχή διευκρινίσεων. Επομένως, η διατύπωση της από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολής αποκλείει να θεωρηθεί αυτή ως ανάκληση της αποφάσεως περί υπαναχωρήσεως που περιεχόταν στην από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της.

57 Ως προς τον ισχυρισμό, τον οποίο προέβαλε με το από 1ης Μαρτίου 2002 υπόμνημά της η Επιτροπή, ότι ήρε να αποτελέσματα της υπαναχωρήσεως που είχε γνωστοποιήσει με την από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή της, με αποτέλεσμα η σύμβαση να εξακολουθεί να ισχύει, τονίζεται ότι ο ισχυρισμός αυτός στηρίζεται σε ερμηνεία της από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολής, ο οποίος αντιφάσκει προς την ίδια τη διατύπωση αυτής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο εν λόγω ισχυρισμός είναι ανακριβής και πρέπει να απορριφθεί.

58 Εν όψει της αναλύσεως που εκτίθεται στις τρεις προηγούμενες σκέψεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση περί υπαναχωρήσεως που περιεχόταν στην από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή δεν ανελήθη με την από 20 Νοεμβρίου 2001 επιστολή.

59 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το δικόγραφο της προσφυγής περιλαμβάνει, στο σημείο F του μέρους «Νομική θεμελίωση», αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα λόγω παρανόμου της

αποφάσεως περί υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση που της κοινοποιήθηκε με την από 6 Σεπτεμβρίου 2001 επιστολή, καθώς και λόγω της αδράνειας την οποία επέδειξε στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή. Επομένως, και αν ακόμη υποτεθεί ότι η Επιτροπή ανακάλεσε μεταγενέστερα την περί υπαναχωρήσεως απόφασή της που περιλαμβανόταν σ' αυτήν την επιστολή — πράγμα που δεν ισχύει —, το Πρωτοδικείο υποχρεούται να αποφανθεί, κατά την εξέταση του ανωτέρω αιτήματος αποζημιώσεως, αν η συμπεριφορά της Επιτροπής, ως προς την έκδοση της αποφάσεως αυτής και την αδράνεια που της καταλογίζει η προσφεύγουσα, ήταν ή όχι νόμιμη.

- 60 Για όλους αυτούς τους λόγους, το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης πρέπει ν' απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης.**

- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 10 Σεπτεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

M. Jaeger